

വിശേഷ ജീവിതകഥ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ആധാരം - സദാ കയറുന്ന കല

ബാപ്താദ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ജീവിതകഥ നോക്കുകയായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതകഥയിൽ എന്തെന്തെല്ലാം ഭാഗ്യരേഖകളാണുള്ളത്. സദാ ഏകരസമായി ഉന്നതിയിലേക്ക് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ, അതോ കയറ്റിറക്കങ്ങളിലൂടെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള രേഖകളേ, അതായത് ജീവിതലീല കാണപ്പെട്ടു. കയറ്റത്തിനു ശേഷം, ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ കയറുന്ന കലക്കു പകരം ഇറങ്ങുന്ന കലയിലേക്കു പോയാൽ ആ ഇറക്കത്തിന്റെ പ്രഭാവം ആകർഷിക്കും. വളരെക്കാലത്തെ കയറുന്ന കല വളരെക്കാലത്തെ പ്രാപ്തി നൽകുന്നു. സഹജ യോഗീജീവിതം നയിക്കുന്നവർ സദാ ബാബയുടെ സമീപത്താണെന്ന് അനുഭൂതി ചെയ്യുന്നു. സദാ സ്വയത്തെ സർവ്വ ശക്തികളിൽ മാസ്റ്റർ എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ സഹജമായി സ്മൃതിസ്വരൂപമായി മാറുന്നു. ഏത് പരിതസ്ഥിതിയോ പരീക്ഷയോ വന്നാലും സദാ സ്വയം വിഘ്നവിനാശകനെന്നു അനുഭവം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. വളരെക്കാലത്തെ കയറുന്ന കലയുടെ, ശക്തിശാലി സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നതുപോലെ കയറുന്ന കലക്കു ശേഷം ഇറങ്ങുന്ന കലയുണ്ടാകുമ്പോൾ അത് സ്വാഭാവികമായോ സഹജമായോ അനുഭവം ചെയ്തില്ല. പകരം വിശേഷ ശ്രദ്ധയും വിശേഷ പരിശ്രമവും ചെയ്തതിനു ശേഷം ഇതെല്ലാം അനുഭവപ്പെടുന്നു. സദാ ഉയരുന്ന കല എന്നാലർത്ഥം സദാ സർവ്വ പ്രാപ്തി നേടിയ മുർത്തി. കയറിയതിനു ശേഷം ഇറങ്ങുകയും പിന്നെ കയറുകയും ചെയ്യുന്നവർ, നഷ്ടപ്പെട്ട വസ്തു വീണ്ടും നേടുന്നവർ, ഇപ്രകാരം കയറിയിറങ്ങി കിടക്കുന്ന ആത്മാക്കളേ നേടിയതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതായി അനുഭവം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നേട്ടത്തിന്റെ അനുഭവമുള്ളതുകൊണ്ട് വീണ്ടും ആ അവസ്ഥ നേടാതിരിക്കുവാൻ അവർക്കാവില്ല. വിശേഷ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും ആ പഴയ അനുഭവത്തിലേക്കു വരുന്നു, പക്ഷെ സദാകാലത്തെ സഹജമെന്ന ലിസ്റ്റിൽ വരുന്നതിനു പകരം രണ്ടാം സ്ഥാനക്കാരുടെ ലിസ്റ്റിൽ വരുന്നു. ബഹുമതിയോടു കൂടി പാസാകുന്നവരുടെ ലിസ്റ്റിൽ അല്ല, പാസായവരുടെ ലിസ്റ്റിൽ വരുന്നു. മൂന്നാം സ്ഥാനക്കാരുടെ കാര്യം സ്വയം ചിന്തിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ, അവരുടെ ജീവിതകഥയെന്തായിരിക്കും. മൂന്നാം സ്ഥാനത്തേക്ക് പോവുകയേ വേണ്ടല്ലോ അല്ലേ?

തന്റെ ജീവിതകഥ സദാ ഉന്നതിയിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന, സർവ്വ വിശേഷതകളാൽ സമ്പന്നമായ, സദാ പ്രാപ്തി സ്വരൂപമാക്കി അത്രയും ശ്രേഷ്ഠമാക്കി മാറ്റൂ. ഇപ്പോൾ മുകളിൽ, അടുത്ത നിമിഷം താഴെ അഥവാ കുറച്ചു സമയം മുകളിൽ കുറച്ചു സമയം താഴെ - ഇങ്ങനെയുള്ള കയറ്റിറക്കത്തിന്റെ കളിയിൽ സദാകാലത്തെ അധികാരം നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. ഇന്ന് ബാപ്താദ എല്ലാവരുടെയും ജീവിതകഥ നോക്കുകയായിരുന്നു. സദാ ഉയരുന്ന കലയിലേക്കു പോകുന്നവർ എത്രയുണ്ടായിരിക്കും, ആരായിരിക്കും? അവരവരെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുമല്ലോ, ഞാനേതു ലിസ്റ്റിലായിരിക്കും. താഴെ ഇറക്കുവാനുള്ള പരീക്ഷകളും പരിതസ്ഥിതികളും എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വരും, പരീക്ഷക്കിരിക്കാതെ ആർക്കും പാസാവുക സാധ്യമല്ല. പക്ഷെ 1. പരീക്ഷയിൽ സാക്ഷിയായി കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ സ്മൃതിസ്വരൂപത്തിലൂടെ പൂർണ്ണരീതിയിൽ പാസാകുന്നതും സാധാരണരീതിയിൽ പാസാകുന്നതും കഷ്ടപ്പെട്ട് പാസാകുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. 2. വലിയ പരീക്ഷയെ ചെറുതായി കാണുന്നതും ചെറുതിനെ വലുതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ട്. 3. ചിലർ ചെറിയ കാര്യം കൂടുതൽ ഓർമ്മിക്കുകയും, വർണ്ണിക്കുകയും, അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു പരത്തുകയും ചെയ്ത് ചെറുതിനെ വലുതാക്കി മാറ്റുന്നു. വേറെ ചിലർ വലിയ കാര്യത്തെ പരിശോധിച്ച്, ഒപ്പം

തന്നെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി സദാകാലത്തേക്ക് ആ ദുർബ്ബല കാര്യത്തിനു ഫുള് സ്റ്റോപ്പിടുന്നു. ഫുള്സ്റ്റോപ്പിടുക (പൂർണ്ണവിരാമം) എന്നാലർത്ഥം ഫുള് സ്റ്റോക്ക് (പൂർണ്ണശേഖരം) സ്വരൂപിക്കുക, മുന്നോട്ട് പോയി ഫുള് പാസിന്റെ (പൂർണ്ണവിജയം) അധികാരിയാവുക. ഇപ്രകാരം വളരെക്കാലത്തെ കയറുന്ന കലയില് ഭാഗ്യവാനായി മാറുന്നു. മനസ്സിലായോ ജീവിതകഥയിലെ വിശേഷത എന്തായിരിക്കണമെന്ന്. ഇതിലൂടെ നിങ്ങളുടേത് വിശേഷ ജീവിതകഥയായി തീരും. ചിലരുടെ ജീവിതകഥ വിശേഷ പ്രേരണ നല്കാറില്ലേ, ഉത്സാഹം വര്ദ്ധിപ്പിക്കാറില്ലേ, ധൈര്യം വര്ദ്ധിപ്പിക്കാറില്ലേ, ജീവിതത്തിന്റെ വഴികളില് സ്പഷ്ടത അനുഭവം ചെയ്തിപ്പിക്കാറില്ലേ? അതുപോലെ നിങ്ങള് ഓരോ വിശേഷ ആത്മാവിന്റെയും ജീവിതകഥ അതായത് ജീവിതത്തിലെ ഓരോ കര്മ്മവും അനേകം ആത്മാക്കള്ക്ക് ഈ അനുഭവം നല്കണം. എല്ലാവരുടെയും നാവില് നിന്നും മനസ്സില് നിന്നും ഇങ്ങനെ വരണം- നിമിത്ത ആത്മാവിനു ഇങ്ങനെ സാധിക്കുമെങ്കില് ഞങ്ങള്ക്കും ഇത് ചെയ്യുവാന് സാധിക്കും. ഞങ്ങളും മുന്നോട്ട് പോകും, ഞങ്ങള് മറ്റുള്ളവരെയും മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകും. ഇങ്ങനെ പ്രേരണ നല്കുന്ന വിശേഷ ജീവിതകഥ സദാ സൃഷ്ടിക്കൂ. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? ശരി.

ഇന്ന് ഡബിള് വിദേശികളുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ദിവസമാണ്. ഒരു വശത്ത് വിദേശികളുമായി, മറുവശത്ത് പിന്നീട് വളരെ സമീപസ്ഥരായ (മധുബന് നിവാസികളുമായി), രണ്ടു കൂട്ടരുടേതും വിശേഷ കൂടിക്കാഴ്ചയാണ്. ബാക്കി എല്ലാവരും ഗ്യാലറിയില് കാണുവാന് വന്നിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് വന്നു ചേര്ന്ന എല്ലാ കുട്ടികളെയും ബഹുമാനിച്ചു കൊണ്ട് ബാപ്റ്റാദ മുരളി നടത്തി. ശരി.

സദാ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ സാരത്തെ ജീവിതത്തില് കൊണ്ടു വരുന്ന, വിശേഷ സൂചനകളെ തന്റെ ജീവിതത്തില് സദാകാലത്തെ വരദാനമെന്നു മനസ്സിലാക്കി വരദാനി മുര്ത്തിയായി മാറുന്ന, ട്കേള്ക്കുകയെന്നാല് ആയിത്തീരുക, മിലനമെന്നാല് സമാനമാകുക- ഈ സ്ലോഗന് സദാ സ്മൃതിസ്വരൂപത്തില് കൊണ്ടു വരുന്ന, സ്നേഹത്തിനു പകരമായി സദാ നിര്വ്വീഢമാക്കുന്നതിനുള്ള സഹായോഗം കൊടുക്കുന്ന, സദാ അനുഭവീമുര്ത്തിയായി സര്വ്വരിലും അനുഭവത്തിന്റെ വിശേഷത നിറക്കുന്ന, ഇപ്രകാരം ബാപ്സമാന് സമ്പന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കള്ക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

ദീദീയോടൊപ്പം- ബാബയുടെ നിമിത്തമായിട്ടുള്ള എല്ലാ ഭുജങ്ങളും അവരവരുടെ കാര്യം യഥാര്ത്ഥ രൂപത്തില് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? ഇതെല്ലാം ഭുജങ്ങള് അല്ലേ? എല്ലാവരും വലംകൈ ആണോ അതോ ഇടംകൈയാണോ? സ്വയത്തെ ബ്രാഹ്മണന് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവരും വലംകൈ ആണോ അതോ ബ്രാഹ്മണരിലും ചിലര് ഇടംകൈയും ചിലര് വലംകൈയുമാണോ? (ബ്രാഹ്മണന് ചിലപ്പോള് വലംകൈ ആകുന്നു, ചിലപ്പോള് ഇടംകൈ ആകുന്നു) അപ്പോള് കൈകള് എന്താ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മാറുമോ? രാവണന്റെ തല അങ്ങനെ കാണിക്കാറുണ്ട് -തല പോയി, ഉടനെ വന്നു. ബ്രാഹ്മണരില് ബ്രഹ്മാവിന്റെ കൈകള് അപ്രകാരം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണോ? അങ്ങനെയാണെങ്കില് ദിവസവും കൈകള് മാറുമല്ലോ?

വാസ്തവത്തില് എല്ലാവരും സ്വയത്തെ ബ്രഹ്മാകുമാര് ബ്രഹ്മാകുമാരി എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ളില് സ്വയം ഞാന് പ്രത്യക്ഷഫലം കഴിക്കാത്ത, കഷ്ടപ്പെട്ട് ഫലം കഴിക്കുന്നയാള് ആണെന്നാണ് അനുഭവമാകുന്നതും വ്യത്യാസമല്ലേ. ചിലര് പ്രത്യക്ഷ ഫലം കഴിക്കുന്നു, ചിലര് കഷ്ടപ്പാടിന്റെ ഫലം കഴിക്കുന്നു. അധികം കഷ്ടപ്പാടിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. വേണ്ടത് ദൃഢസങ്കല്പവും ശ്രീമത്തും മാത്രമാണ്. ഇതിന്റെയാധാരത്തില് ഓരോ സങ്കല്പവും കര്മ്മവും ചെയ്തു കൊണ്ടേ പോകൂ, അപ്പോള് കഷ്ടപ്പാടിന്റെ കാര്യമേ വരില്ല. ഇവ രണ്ടിന്റെയും ആധാരത്തില് നടക്കാത്തതു കാരണം

ട്രാക്ക് തെറ്റി വണ്ടി താഴെക്ക് വരുന്നതു പോലെയാണ്, പിന്നെ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാണ് തിരിച്ച് ട്രാക്കിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുവാൻ. ട്രാക്കിലെ കൂടിയാണ് ഓടികൊണ്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. എഞ്ചിൻ ഓടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, വണ്ടി ഓടികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോള് ഇത് രണ്ടിന്റെയും ആധാരത്തില്- അതായത് ദൃഢസങ്കല്പത്തിന്റെയും ശ്രീമത്തിന്റെയും ആധാരത്തില് വളരെ ശ്രദ്ധയോടു കൂടി പോകണം. ദൃഢസങ്കല്പത്തില് ദുർബ്ബലത വന്നാല് റിസള്ട്ട് എന്തായിരിക്കും? കഷ്ടപ്പാടിന്റെ ഫലം കഴിക്കേണ്ടി വരും. ഇപ്രകാരം കഷ്ടപ്പാടിന്റെ ഫലം കഴിക്കുന്നവരും ക്ഷത്രിയരുടെ നിരയില് വരും. അവരോട് എന്തു കാര്യം ചോദിച്ചാലും കഷ്ടപ്പാടിന്റെ, ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ കാര്യം കേള്പ്പിക്കും. മുൻപു കേള്പ്പിച്ചതു പോലെ ഒന്നു കഴിയുമ്പോള് അടുത്തത്, എലിയെ ഓടിക്കുമ്പോള് പൂച്ച വരുന്നു, പൂച്ചയെ ഓടിക്കുമ്പോള് പട്ടി വരുന്നു.... ഇങ്ങനെ ഓടിക്കുന്നതില് തന്നെ മുഴുകിയിരിക്കും. മൂന്നു ധർമ്മങ്ങളെ ഒരുമിച്ചാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് - ബ്രഹ്മണ, ദേവത, ക്ഷത്രിയ. അപ്പോള് മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ളവർ കാണപ്പെടും. പലരുടെയും ജന്മം തന്നെ വളരെ കഷ്ടപ്പാടോടു കൂടിയാണ് നടന്നിരിക്കുന്നത്. ചിലർ കുട്ടിക്കാലം മുതല് തന്നെ കഷ്ടപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഭിന്ന-ഭിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാഗ്യരേഖകളാണ്. ചിലരോട് ചോദിച്ചാല് ഞങ്ങളെ കുട്ടിക്കാലത്തു പോലും കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറയും. അവർക്ക് ശ്രീമത്ത് അനുസരിച്ച് നടക്കുക, യോഗിയാവുക എന്നത് സ്വാഭാവിക ലക്ഷ്യ സ്വരൂപമായി കഴിഞ്ഞു. അവർ അലസരല്ല, പക്ഷെ സ്വാഭാവിക സ്വരൂപത്തിലൂടെ നടക്കുകയാണ്. അലസരും കഷ്ടപ്പാടറിയുന്നില്ല. പക്ഷെ അത് തലതിരിഞ്ഞ കാര്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഭാവിയില്ല. അവർക്ക് ബാപ്സമാന് പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകില്ല. ജനിച്ചപ്പോള് മുതല് അലസർ - കഴിച്ചു, കുടിച്ചു, പവിത്രമായി ജീവിച്ചു, നിയമ പ്രമാണം നടന്നു, പക്ഷെ ധാരണ ജീവിതത്തില് കൊണ്ടുവരുന്നവരല്ല. അവർക്കും പേരിന്റെ രൂപത്തില് (നേമിനാഥന്) ഇവിടെ കീർത്തനമുണ്ട്. ചിലർ വെറും പേരു മാത്രമുള്ളവരാണ്. യോഗത്തിനും ക്ലാസ്സിനുമൊക്കെ ആദ്യമെത്തും, പക്ഷെ എന്തു നേടി? ഓഹ കേട്ടു എന്ന് പറയും. സ്വയം മുന്നോട്ട് പോകണം, മറ്റുള്ളവരെ കൊണ്ടു പോകണം എന്ന ലക്ഷ്യമുണ്ടാവില്ല. കേട്ടു, ആനന്ദിച്ചു മതി. വന്നു, കഴിച്ചു, പോയി - അങ്ങനെയുള്ളവരെ പറയാം നേമിനാഥ്. എന്നാലും അവർക്കും പൂജയുണ്ട്. നിയമപ്രമാണം നടക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്തല്ലോ. അതിന്റെ ഫലമായി പൂജ്യരായി തീരും. വിശിഷ്ടരാകില്ല, പക്ഷെ തീര്ച്ചയായും വരും. പവിത്രമായി ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പൂജ്യരാകും. അങ്ങനെയുള്ളവരും വേണ്ടെ. 10 വർഷം കഴിഞ്ഞ് ചോദിച്ചാലും അവർ ആദ്യത്തെ ദിവസം തന്നെ അതേ മറുപടിയിരിക്കും 10 വർഷത്തിനു ശേഷവും നല്കുക. ശരി.

ഈയിടെ ബാപ്സാദ വതനത്തില് വളരെയധികം ചര്ച്ച നടത്താറുണ്ട്. രണ്ടു പേരും സ്വതന്ത്ര ആത്മാക്കളാണ്. സേവനം സെക്കന്റിലെ ചെയ്തു, സർവ്വർക്കും അനുഭവം നല്കി, ഇനി പരസ്പരം എന്തു ചെയ്യും? ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തും. ബ്രഹ്മാബാബ്ക്ക് ഈ ജന്മത്തിന്റെ ആദ്യദിവസം ഒരു ആശയമുണ്ടായിരുന്നു, അതേതാണ്? സദാ ഈ ലഹരിയായിരുന്നു - ഞാൻ തീര്ച്ചയായും ബാപ്സമാനാകും. ആദി ബ്രഹ്മാവിന്റെ വാക്കുകളെ ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഞാനിതാ വരികയായി, മുഴുകുകയായി, ജനിച്ചപ്പോള് മുതല് സദാ ഈ ലഹരി സങ്കല്പത്തിലും വാക്കിലുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആദിയിലെ വാക്കുകളെ ഇപ്പോള് കാര്യം സമാപ്തമാക്കിയ ശേഷം എന്താണോ ലക്ഷ്യം വെച്ചത് ആ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ലയിച്ചു ചേർന്നു. ആദ്യം അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ല, പക്ഷെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഭാവി മുൻകൂട്ടി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അവസാനം എന്തു കണ്ടു? ബാബക്കു സമാനം വ്യക്തതത്തിന്റെ ബന്ധനം പൊട്ടിച്ചു. സർപ്പത്തെ പോലെ പഴയ തോല് ഊരിക്കളഞ്ഞു. എത്ര നേരം ഉണ്ടായിരുന്നു ഈ കളി? നിമിഷങ്ങളുടെ കളിയായിരുന്നു അല്ലേ. ബാപ്സമാന് വ്യക്തഭാവത്തെ സഹജമായി വിട്ട് ട്റാൻഷ്‌ടോമോഹ സ്മൃതി സ്വരൂപമായി എന്ന്

ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെയൊരു സങ്കല്പമുദിച്ചു - ഞാൻ പോവുകയാണ്. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്, കുട്ടികള് മുന്നിലുണ്ട് പക്ഷെ കണ്ടുകൊണ്ടും കണ്ടില്ല. ലൈറ്റിന്റെയും മൈറ്റിന്റെയും സമാനതയുടെ ദൃഷ്ടി കൊടുത്തു കൊണ്ട് പക്ഷി പറന്നു പോയി. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമല്ലേ ഉണ്ടായത്. എത്ര എളുപ്പമാണ് പറന്നത്. നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നവർ നോക്കിയിരുന്നു, പറക്കുന്നവൻ പറന്നു പോയി. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് - ആദിയിലെ വാക്കുകള് അവസാനം സ്വരൂപമായി. ഇപ്രകാരം ഫോളോ ഫാദർ. ശരി.

ഡബിള് വിദേശികളോടൊപ്പം- എല്ലാവരും തന്നെ സ്നേഹി സഹയോഗി ആത്മാക്കളല്ലേ. സ്നേഹം കാരണം ബാബയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു, സഹയോഗി ആത്മാവായി. അപ്പോള് സ്നേഹിയും സഹയോഗിയുമാണ്. സേവനത്തിനുള്ള ഉണര്വും ഉത്സാഹവും സദാ ഉണ്ട്. പക്ഷെ എന്താണ് ബാക്കിയായിട്ടുള്ളത്? സ്നേഹി സഹയോഗിയോടൊപ്പം ശക്തി സ്വരൂപമാകണം. ശക്തിശാലി ആത്മാവ് സദാ വിഘ്നവിനാശകനായിരിക്കും. വിഘ്നവിനാശകര് സദാ ബാബയുടെ ഹൃദയസിംഹാസനസ്ഥരായിരിക്കും. സിംഹാസനത്തില് നിന്നും താഴേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നത് മായയുടെ ഏതെങ്കിലുമേതെങ്കിലും വിഘ്നമായിരിക്കും. മായ തന്നെ വരില്ലെങ്കില് സദാ സിംഹാസനസ്ഥരായിരിക്കും. അതിനു വേണ്ടി സദാ സ്വയം കമ്പൈന്റ് സ്വരൂപമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ. ഓരോ കര്മ്മത്തിലും ഭിന്ന-ഭിന്ന സംബന്ധങ്ങളിലൂടെ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യൂ. അപ്പോള് സദാ കൂടെയായിരിക്കും, സദാ ശക്തിശാലിയായിരിക്കും, സദാ സ്വയത്തെ രമണീകമെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യും. ഒരു പ്രകാരത്തിലും തനിച്ചാണെന്ന് തോന്നില്ല, കാരണം ഭിന്ന-ഭിന്ന സംബന്ധത്തിലുള്ളവര് ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുമ്പോള് സദാ ആനന്ദവും സന്തോഷവും അനുഭവം ചെയ്യും. സദാ ഒരു കാര്യമാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കില്, ദിവസവും ഒരേ കാര്യമാണ് കേള്ക്കുന്നതെങ്കില് മനസ്സ് ഉദാസീനമാകും. ബാബയോടൊപ്പം ഭിന്ന-ഭിന്ന സംബന്ധങ്ങളുടെ അനുഭവം ചെയ്യുമെങ്കില് ഇവിടെയും സദാ ഉണര്വും ഉത്സാഹവും നിലനിര്ത്താം. അത് അച്ഛനാണ്, ഞാൻ കുട്ടിയാണ്- അങ്ങനെയല്ല. ഭിന്ന-ഭിന്ന സംബന്ധങ്ങളുടെ അനുഭവമെടുക്കൂ. മധുബനില് വരുമ്പോള് തന്നെ മാനസികോല്പാസത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, കൂടെയുണ്ടെന്നുള്ള അനുഭവം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഇവിടെ രാത്രി എങ്ങനെ പകലായി, പകലങ്ങനെ രാത്രിയായി എന്ന് അറിയില്ല. വിദേശികള് മാറ്റം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണ്. ഇവിടെ ഒരാളില് കൂടെ തന്നെ ഭിന്ന-ഭിന്ന അനുഭവങ്ങള് എടുക്കുവാനുള്ള വളരെ നല്ല അവസരമുണ്ട്.

(പാര്ട്ടികളോടൊപ്പം)

മഹാവീരന്റെ വിശേഷത - സദാ ഒരേയൊരു ബാബ രണ്ടാമതാരുമില്ല

സദാ സ്വയത്തെ മഹാവീരനെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? മഹാവീരന്റെ പ്രത്യേകത - ഒരു രാമന് അല്ലാതെ മറ്റാരും ഓര്മ്മയില് വരില്ല. സദാ ഒരു ബാബ രണ്ടാമത് ആരുമില്ല, ആ സ്മൃതിയിലിരിക്കുന്നവരാണ് സദാ മഹാവീരന്മാര്. സദാ വിജയത്തിന്റെ തിലകം തൊട്ടിരിക്കണം. ലോകം തന്നെ ബാബ മാത്രമായി മാറി. ലോകത്തില് വ്യക്തികളും വസ്തുക്കളുമാണുള്ളത്. സര്വ്വ സംബന്ധങ്ങളും ബാബയോട് ചേര്ക്കുമ്പോള് എല്ലാ വ്യക്തികളും വസ്തുക്കളും അതില് വന്നു, സര്വ്വ പ്രാപ്തികളും ബാബയില് നിന്നും ലഭിച്ചു. സുഖം, ശാന്തി, ജ്ഞാനം, ആനന്ദം, പ്രേമം.... സര്വ്വ പ്രാപ്തികളായി. ഇനി ബാക്കിയൊന്നുമില്ലെങ്കില് ബുദ്ധി വേറേയെവിടെ പോകാനാണ്, എങ്ങനെ പോകുവാനാണ്? ശരി.

വരദാനം :- പഴയ ലോകത്തിന്റെയും സംസ്കാരങ്ങളുടെയും ആകര്ഷണത്തില് നിന്നും

ജീവിച്ചിരിക്കെ മരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ മർജ്ജിതയായി ഭവിക്കൂ.
ജീവിച്ചിരിക്കെ മരിക്കുക എന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം സദാ കാലത്തേക്ക് പഴയ ലോകത്തിൽ നിന്നും സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും സങ്കല്പത്തിലും സ്വപ്നത്തിൽ പോലും മരിക്കുകയെന്നാണ്. മരിച്ചു എന്നാൽ പരിവർത്തനപ്പെട്ടു. ഒരു ആകർഷണത്തിനും അവരെ ആകർഷിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. അവർക്ക് ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ പറയാനാവില്ല - എന്തു ചെയ്യും, ആഗ്രഹിച്ചതല്ല, പക്ഷെ സംഭവിച്ചു പോയി.... ചില കുട്ടികള് ജീവിച്ചിരിക്കെ മരിച്ചിട്ട് പിന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു വരും. രാവണന്റെ ഒരു തല വെട്ടുമ്പോള് മറ്റൊന്ന് വരും, പക്ഷെ അടിത്തറ തന്നെ ഇളക്കിക്കളഞ്ഞാല് രൂപം മാറി മായ യുദ്ധത്തിനു വരില്ല.

സ്നേഹം:- സ്നേഹം :- ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും സദാ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരാണ് ഏറ്റവും ഭാഗ്യശാലികള്.